

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 33. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm2936/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den Herre lader hyde over alt sit Land,
 I Lebing at fare hver tiende Mand,
 „Min kiære Frue! I er det værd,
 At I skal friste med os den Færd.“
 Bee da vorde hende, Bengerd!

Den første Pil, der i Lebing blev skudt,
 Af den blev Bengerd's Hjerte brudt,
 Man herde Ingen paa noget Sted
 For Bengerd's ferged ei heller græd.
 Bee da vorde hende, Bengerd!

Dg nu ligger Bengerd i sorten Jord,
 Entnu haver Bonden Dre i Gaard,
 Dg nu ligger Bengerd i sorten Muld,
 Dg Dannemand er deres Konge huld.
 Bee da vorde hende, Bengerd!

Dg nu ligger Bengerd i evig Uro,
 Entnu haver Bonden baade Hest og Ro;
 Saa lide hørt er fru Bengerd's Navn,
 For hun var ille paa Menigmænds Gaan.
 Bee da vorde hende, Bengerd!

Kong Baldemar Seier.

Der var en Konning i Danmark,
 Kong Baldemar rig og bold,
 Dg nok saa havde han Værg og Hæste,
 Baade Land og Riger i Vold.
 I ride ei!

Vel fem Kongeriger, dem satte han,
 Saa liden dog blev hans Gane,

Det voldte den sorte Grev Henrik,
 Som neppe var værd at nævne.
 I ride ei!

Alt som en Lys tog han Kongen bort,
 Hvo kan sig for Falskhed vare,
 Dg derved det blev uti otte Aar,
 At Landene stode i Fare.
 I ride ei!

Men der det led paa det niende Aar,
 De Uger blev Kongen saa lange,
 Sit Bud han da sender til Danmark hjem,
 Beder løse saa adel en Fange.
 I ride ei!

Sit Bud sendte han til sit Fæderland,
 Sit Ord og til Sonneens fire:
 I giøre det til eders egen Pris,
 I løse eders Fader af Pine!
 I ride ei!

Dg de rede demem til Stævne og Thing,
 Ved strive de Berre saa vide,
 De bade om Sols og de bade om Guld,
 At løse siar Fader af Kvide.
 I ride ei!

Sextusind Mark Sols blev der veiet i Staal,
 Dg hundrede Heste beladte,
 Saa mindelig talked de hver den Mand,
 Som gav og som laande dem Skatte.
 I ride ei!

Tal have de Fruer og ædle Møer!
 De var deres Herre saa hulde,
 De spæred for ham ei Klæde og Ring,
 Dg ei deres Hovedgulde.
 I ride ei!

